

Αριθμός 1715/2009

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Δ΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 13 Δεκεμβρίου 2005, με την εξής σύνθεση: Δ. Πετρούλιας, Σύμβουλος της Επικρατείας, Προεδρεύων, σε αναπλήρωση του Προέδρου του Τμήματος και της Αναπληρώτριας Προέδρου, που είχαν κώλυμα, Ειρ. Σαρπ, Γ. Παπαγεωργίου, Σύμβουλοι, Θ. Αραβάνης, Α.Μ. Παπαδημητρίου, Πάρεδροι. Γραμματέας η Α. Τριάδη, Γραμματέας του Δ΄ Τμήματος.

Για να δικάσει την από 19 Οκτωβρίου 1999 αίτηση:

των : 1) και 2), κατοίκων Λάρισας (.....), οι οποίοι παρέστησαν με τον δικηγόρο Χαρίλαο Κοψαχείλη (Α.Μ. 1468), που τον διόρισαν με πληρεξούσιο,

κατά των : 1) Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, ο οποίος παρέστη με τον Α. Ανδρουλιδάκη, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και 2) Δήμου Λαρίσης, ο οποίος δεν παρέστη,

και κατά της παρεμβαίνουσας ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «.....», που εδρεύει στην Λάρισα (.....), η οποία παρέστη με τον δικηγόρο Γεώργιο Δημάκη (Α.Μ. 7291), που τον διόρισε με ειδικό πληρεξούσιο.

Με την αίτηση αυτή οι αιτούντες επιδιώκουν να ακυρωθούν : 1) η υπ` αριθμ. πρωτ. 27743/19.8.1999 πράξη του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, 2) η υπ` αριθμ. 436/22.4.1999 πράξη του δημοτικού συμβουλίου του δήμου Λαρίσης και 3) η υπ` αριθμ. 13659/8.10.1999 άων, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, 2) η υπ` αριθμ. 436/22.4.1999 πράξη του δημοτικού συμβουλίου του δήμου Λαρίσης και 3) η υπ` αριθμ. 13659/8.10.1999 άδεια εγκαταστάσεως του ίδιου πιο πάνω δήμου και κάθε άλλη σχετική πράξη ή παράλειψη της Διοικήσεως.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως της Εισηγήτριας, Παρέδρου Α.Μ. Παπαδημητρίου.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο των αιτούντων, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση, τον πληρεξούσιο της παρεμβαίνουσας εταιρείας και τον αντιπρόσωπο του Υπουργού, οι οποίοι ζήτησαν την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της υπό κρίσιν αιτήσεως έχουν καταβληθεί τα νόμιμα τέλη και το παράβολο (1968947/99 διπλότυπα Δ.Ο.Υ. Δικ/κών Εισπράξεων Αθηνών, 1663438/99 ειδικό έντυπο παραβόλου).

2. Επειδή, με την υπό κρίσιν αίτηση ζητείται η ακύρωση της υπ` αρ. 436/22-4-1999 αποφάσεως του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Λάρισας, με την οποία εγκρίθηκε η χορήγηση στην εταιρεία «.....» αδείας εγκαταστάσεως δύο χειμερινών αιθουσών κινηματογράφου, κατά μετατροπή παλαιού θερινού κινηματογράφου, σε δώμα κτιρίου επί της οδού της Λάρισας, καθώς και της υπ` αρ. 13659/8-10-1999 αδείας εγκαταστάσεως των εν λόγω αιθουσών, που χορηγήθηκε στη συνέχεια από τον Δήμαρχο Λάρισας στην εν λόγω εταιρεία. Ζητείται επίσης η ακύρωση της υπ` αρ. 27743/19-8-1999 αποφάσεως του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, με την οποία, κατόπιν προσφυγών της ως άνω εταιρείας κατά των υπ` αρ. 246/20-5-1999 και 247/20-5-1999 αποφάσεων της Επιτροπής του άρθρου 18 ν. 2218/1994 του νομού Λάρισας κρίθηκε νόμιμη η πρώτη προσβαλλομένη απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, η οποία είχε ακυρωθεί με τις ως άνω αποφάσεις της Επιτροπής.

3. Επειδή, η εταιρεία «.....» παραδεκτώς παρεμβαίνει υπέρ της διατηρήσεως της ισχύος των προσβαλλομένων πράξεων.

4. Επειδή, νομίμως συζητείται η υπόθεση παρά τη μη παράσταση του καθ` ου η αίτηση Δήμου, εφόσον αντίγραφο της υπό κρίσιν αιτήσεως και της πράξεως του Προέδρου του Δ΄ Τμήματος περί ορισμού εισηγητή και δικασίμου κοινοποιήθηκαν νομοτύπως και εμπροθέσμως στον εν λόγω Δήμο.

5. Επειδή, οι αιτούντες, ως συγκύριοι, σύμφωνα με τα υπ` αυτών προσκομιζόμενα στοιχεία, του κινηματογράφου «.....», επί της οδού αρ. .. στη Λάρισα, του οποίου η άδεια λειτουργίας παραμένει εν ισχύι (βλ. υπ` αρ. 12872/11-10-2005 βεβαίωση Δήμου), ασκούν με έννομο συμφέρον την υπό κρίσιν αίτηση, οι δε περί του αντιθέτου ισχυρισμοί του Δήμου και της παρεμβαίνουσας είναι απορριπτέοι. Η αίτηση ασκείται, εξάλλου, εμπροθέσμως ως προς όλες τις προσβαλλόμενες πράξεις, δεδομένου ότι η ως άνω 436/22-4-1999 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Λάρισας, η οποία, όπως προαναφέρθηκε, είχε ακυρωθεί, κατόπιν προσφυγών των αιτούντων, με αντίστοιχες αποφάσεις (246-247/20-5-1999) της Επιτροπής του άρθρου 18 του ν. 2218/1994 νομού Λάρισας, ανεβίωσε μετά την ακύρωση των εν λόγω αποφάσεων με την 27743/19-8-1999 απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

6. Επειδή, προβάλλεται με την υπό κρίσιν αίτηση ότι η 436/22-4-1999 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Λάρισας είναι «αόριστη, αντιφατική και πλημμελής», διότι αφενός δεν φέρει τις υπογραφές όλων των παρασάντων και ψηφισάντων μελών, αλλά μόνον του προέδρου, αφετέρου «επί 34 παρόντων συμβούλων ελήφθη μεν η αρνητική για μας απόφαση με την ψήφο των 23 (22 +Πρόεδρος), όμως ουδαμού καταχωρίζονται ή προκύπτουν εξ αυτής ποίοι και πού εδόθηκαν οι ψήφοι των υπολοίπων 11 παρόντων». Ο λόγος, ως προς το πρώτο

σκέλος του, είναι απορριπτέος, διότι, κατά τα οριζόμενα στον Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (ν. 2690/1999, Α' 45), «Η υπογραφή του Προέδρου ή του αναπληρωτή του αρκεί για τη νόμιμη υπόσταση κάθε πράξης του συλλογικού οργάνου» (άρθρο 15 παρ. 8), χωρίς να απαιτείται η υπογραφή των μελών (βλ. ΣΕ 2248, 2253/2002). Περαιτέρω, από τα πρακτικά της οικείας συνεδριάσεως του Δημοτικού Συμβουλίου προκύπτει ότι επί εικοσιοκτώ (28) ψηφισάντων για το εν λόγω θέμα, εικοσιτρείς (23), ονομαστικώς αναφερόμενοι, ψήφισαν υπέρ, τρεις (3), ονομαστικώς αναφερόμενοι, ψήφισαν «παρών» και δύο (2), επίσης ονομαστικώς αναφερόμενοι, ψήφισαν λευκό. Επομένως, ο λόγος είναι, εν πάση περιπτώσει, απορριπτέος και κατά το δεύτερο σκέλος του.

7. Επειδή, αναφέρεται μεν στην 27743/19-8-1999 απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης ότι η υπ' αρ. 246/1999 απόφαση της Επιτροπής του άρθρου 18 ν. 2218/1994 εκδόθηκε επί προσφυγής - ενώ εκδόθηκε επί προσφυγής- πλήν όμως το σφάλμα αυτό, οφειλόμενο σε προφανή παραδρομή, δεν συνιστά λόγο ακυρώσεως της εν λόγω αποφάσεως και της κατόπιν αυτής εκδοθείσης αδείας, όπως αβασίμως υποστηρίζεται με την υπό κρίσιν αίτηση.

8. Επειδή, ο α.ν. 445/1937 «περί τροποποίησης, συμπληρώσεως και κωδικοποίησης των περί κινηματογράφων διατάξεων» (Α' 22) ορίζει στο άρθρο 1 αυτού ότι η άδεια εγκαταστάσεως κινηματογράφου χορηγείται από την Αστυνομική Αρχή (ήδη δε, κατ' άρθρο 1 παρ. 9 του ν. 2503/1997, από τον Δήμαρχο ή τον Πρόεδρο της Κοινότητας), κατόπιν υποβολής αιτήσεως, συνοδευόμενης από σχέδιο διπλωματούχου μηχανικού ή αρχιτέκτονα για τη διαρρύθμιση των θέσεων στην αίθουσα, τους διαδρόμους, τις θύρες, τα παράθυρα, τις εξόδους κινδύνου και τις εγκαταστάσεις τεχνητού αερισμού, από σχέδιο διπλωματούχου ηλεκτρολόγου μηχανικού για τις εν γένει ηλεκτρομηχανολογικές εγκαταστάσεις, και από σχεδιάγραμμα για τη θέση του ακινήτου σε σχέση με τις γύρω οικοδομές, οδούς κλπ. (παρ. 1-2), καθώς και ότι η εν λόγω αίτηση διαβιβάζεται εντός 10 ημερών στο προβλεπόμενο από το άρθρο 2 του αυτού νομοθετήματος Συμβουλίου, το οποίο γνωμοδοτεί για τη χορήγηση της αδείας είτε βάσει των υποβληθέντων σχεδίων, είτε υποδεικνύοντας τις απαραίτητες προσθήκες, τροποποιήσεις ή βελτιώσεις, στην περίπτωση δε αυτή η άδεια χορηγείται μόνον μετά από την υποβολή υπευθύνου δηλώσεως του ενδιαφερομένου ότι αποδέχεται τις υποδείξεις του Συμβουλίου (παρ. 3), στο δε άρθρο 2 ρυθμίζει την συγκρότηση και λειτουργία του Πρωτοβαθμίου Συμβουλίου (παρ. 1-2), καθώς και του Δευτεροβαθμίου, ως οργάνου αναθεωρήσεως των αποφάσεων του Πρωτοβαθμίου (παρ. 5). Τα εν λόγω Συμβούλια διατηρήθηκαν με την κοινή υπουργική απόφαση 7004/15/7λβ/21-9-1992 (Β' 576), τελικώς δε η συγκρότηση αυτών (νομών Αττικής, Θεσσαλονίκης και λοιπών νομών) τροποποιήθηκε με το άρθρο 11 παρ. 11 του ν. 2307/1995 (Α' 113) (ΣΕ 315/2005 7μ.). Στην προκειμένη περίπτωση, εφόσον το αρμόδιο Πρωτοβάθμιο Συμβούλιο Επιθεωρήσεως Θεάτρων και Κινηματογράφων γνωμοδότησε υπέρ της χορηγήσεως της προσβαλλομένης αδείας με το υπ' αρ. 12/14-12-1998 πρακτικό του, χωρίς να υποδείξει καμμία προσθήκη, τροποποίηση ή βελτίωση, είναι απορριπτέος ο προβαλλόμενος ισχυρισμός ότι μη νομίμως χορηγήθηκε η επίδικη άδεια χωρίς να έχει υποβληθεί η ανωτέρω κατ' άρθρο 1 παρ. 3 του α.ν. 445/1937

υπεύθυνη δήλωση περί συμμορφώσεως. Επίσης απορριπτέος είναι ο ισχυρισμός ότι μη νομίμως τα υποβληθέντα για τη χορήγηση της αδείας αρχιτεκτονικά και μηχανολογικά σχέδια δεν υπεγράφησαν από (όλα) τα μέλη του ως άνω Πρωτοβαθμίου Συμβουλίου, διότι δεν προκύπτει τέτοια υποχρέωση από τις προαναφερθείσες διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 2 περ. δ και ε του α.ν. 445/1937, τις οποίες οι αιτούντες επικαλούνται.

9. Επειδή, κατά την έννοια των διατάξεων του - εκδοθέντος βάσει της εξουσιοδοτικής διατάξεως του άρθρου 3 παρ. 6 του ως άνω ν. 445/1937- β.δ. της 15/17-5-1956 «περί κανονισμού Θεάτρων - Κινηματογράφων κλπ.» (Α' 123), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, δεν αποκλείεται η χορήγηση με μία πράξη αδείας ιδρύσεως περισσότερων κινηματογραφικών αιθουσών στεγαζομένων στο αυτό κτίριο, όπως στην προκειμένη περίπτωση, και, επομένως, ο περί του αντιθέτου προβαλλόμενος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος.

10. Επειδή, το άρθρο 1 του ως άνω β.δ. της 15/17-5-1956 ορίζει στην παράγραφο 1 ότι «Δια των εν τω παρόντι διατυπωμένων διατάξεων επιδιώκεται η ασφάλεια του κοινού, των ηθοποιών και του προσωπικού εν γένει των δημοσίων θεαμάτων από κινδύνων υγιεινής, κυκλοφορίας εντός και εκτός των χώρων συγκεντρώσεως του κοινού, από πυρός ως και πανικού εξ οιασδήποτε αιτίας ...», στην παρ. 2 ότι «Αι εν τω παρόντι διατάξεις δέον να τηρούνται εις πάσαν περίπτωσιν εξ αρχής κατασκευής, διαμορφώσεως ή μεταρρυθμίσεως τόπων ανοικτών ή εστεγασμένων οπωσδήποτε εις θέατρα, κινηματογράφους ...» και στην παρ. 4 ότι «Μετατροπή του θερινού θεάματος εις χειμερινόν εμπίπτει εις την πλήρη εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος Κανονισμού κατά πάντα τα σημεία αυτού, θεωρουμένης ως εξ υπαρχής εγκαταστάσεως, πλήν των διατάξεων περί αποστάσεων από ναών και κλινικών, νοσοκομείων κλπ., των προβλεπομένων υπό του άρθρου 9 του παρόντος Κανονισμού». Περαιτέρω, το άρθρο 44 παρ. 5 του αυτού δ/τος, όπως ίσχυε αρχικώς, όριζε ότι «Το πλάτος των κλιμάκων μετρούμενον μεταξύ των χειρολισθήρων δέον να μη είναι μικρότερον του 1,25 μ., ούτε και μεγαλύτερον των 2,50μ. ...», μετά δε την αντικατάστασή του από το άρθρο 6 παρ. 5 του β.δ. 479/1971 (Α' 142), προβλέπει ότι «Το πλάτος των κλιμάκων μετρούμενων μεταξύ των χειρολισθήρων, δέον να μη είναι μικρότερον των δύο μέτρων ...». Από τις ανωτέρω διατάξεις συνάγεται ότι επί χορηγήσεως αδείας ιδρύσεως χειμερινού κινηματογράφου κατά μετατροπή υπάρχοντος θερινού, που θεωρείται ως εξ υπαρχής εγκατάσταση, πλήν των ρητώς εξαιρουμένων περί αποστάσεων διατάξεων του άρθρου 9 του εν λόγω Κανονισμού, έχουν εφαρμογή κατά τα λοιπά, δηλαδή, μεταξύ άλλων, και ως προς το πλάτος των κλιμάκων, οι διατάξεις οι ισχύουσες κατά τον κρίσιμο χρόνο εκδόσεως της περί μετατροπής νέας αδείας ιδρύσεως (εγκαταστάσεως).

11. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, επ' ονόματι των αδελφών , χορηγήθηκαν, κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του β.δ. της 15/17-5-1956, η 59/15/385/1965 άδεια εγκαταστάσεως χειμερινού κινηματογράφου, καθώς και η 59/15/385ΣΤ'/1965 άδεια εγκαταστάσεως θερινού κινηματογράφου (στο δώμα) άνωθεν του χειμερινού. Μετά την έκδοση της σχετικής υπ' αρ. 239/1965 οικοδομικής αδείας και την βάσει αυτής ανέγερση του κτίσματος, χορηγήθηκαν οι

αντίστοιχες άδειες λειτουργίας χειμερινού και θερινού κινηματογράφου «.....
.....». Επηκολούθησαν μετατροπές και αναδιαρρυθμίσεις του κτιρίου, με αποτέλεσμα, το έτος 1995 (βλ. σχετ. υπ` αρ. 3/10-2-1995 και 3/15-11-1995 πρακτικά Πρωτοβαθμίου και Δευτεροβαθμίου Συμβουλίου Επιθεωρήσεως Θεάτρων και Κινηματογράφων), σε τμήμα μεν του ισογείου αυτού (της πλατείας δηλ. του παλαιού χειμερινού κινηματογράφου) να λειτουργεί κατάστημα καλλυντικών (βλ. σχετική 6/1994 άδεια αλλαγής χρήσεως ισογείου), ο δε εξώστης του παλαιού χειμερινού κινηματογράφου να έχει διαμορφωθεί σε δύο νέες επί μέρους κινηματογραφικές αίθουσες (βλ. υπ` αρ. 25/1994 οικοδομική άδεια διαρρυθμίσεως εξώστη). Με την προσβαλλομένη άδεια επετράπη η ίδρυση δύο επί πλέον χειμερινών κινηματογραφικών αιθουσών στη θέση του παλαιού θερινού κινηματογράφου, που είχε προ πολλού παύσει να λειτουργεί. Όπως δε, περαιτέρω, προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου (βλ. ιδίως υποβληθέντα προς έκδοση της προσβαλλομένης αδείας σχεδιαγράμματα, καθώς και παρ. V του υπ` αρ. 2373/18-10-2000 εγγράφου της Δ/νσεως Περιβάλλοντος και Χωροταξίας Περιφέρειας Θεσσαλίας) και δεν αμφισβητείται από την παρεμβαίνουσα, οι κλίμακες, οι οποίες θα εξυπηρετούν (και) τις δύο νέες χειμερινές αίθουσες έχουν πλάτος 1,40 - 1,50 μ., υπολειπόμενο δηλ. του κατά την προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 44 παρ. 5 του β.δ. της 15/17-5-1956, όπως είχε αντικατασταθεί από το άρθρο 6 παρ. 5 του β.δ. 479/1971 και ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αδείας, ελαχίστου επιτρεπομένου των δύο (2) μέτρων. Αβασίμως δε υποστηρίζει η παρεμβαίνουσα ότι εφαρμοστέα ήταν εν προκειμένω η αρχική διάταξη του άρθρου 44 παρ. 5 του β.δ. της 15/17-5-1956, που όριζε ελάχιστο επιτρεπόμενο πλάτος 1,25 μ. ενόψει της μεταβατικής διατάξεως του άρθρου μόνου του β.δ. 116/9-2-1973 (Α'34), κατά την οποία «Αι διατάξεις του υπ` αριθμ. 479/1971 Β. Δ/τος ... εξαιρουμένων των άρθρων 1 παράγρ. 6 και 7 αυτού, δεν εφαρμόζονται δια τα κατά τον χρόνον ενάρξεως της ισχύος αυτού (Β.Δ. 479/1971) τελούντα εν λειτουργία θέατρα, κινηματογράφους, κέντρα διασκεδάσεως και εν γένει δημόσια θεάματα». Και τούτο διότι η διάταξη αυτή αναφέρεται στη δυνατότητα συνεχίσεως της λειτουργίας κινηματογράφων, θεάτρων κλπ. υπό τις προδιαγραφές, τις οποίες προέβλεπαν οι παλαιές, εκδοθείσες υπό το προγενέστερο του β.δ. 479/1971 καθεστώς, άδειες εγκαταστάσεως και λειτουργίας αυτών, και δεν καταλαμβάνει πάντως κινηματογράφους, για τους οποίους χορηγείται νέα άδεια ιδρύσεως (εγκαταστάσεως), κατά μετατροπή θερινού κινηματογράφου σε χειμερινό, η οποία θεωρείται, κατά τα προαναφερθέντα, ως εξυπαρχής εγκατάσταση - και ως προς την οποία εφαρμογή έχουν οι κατά τον χρόνο εκδόσεως αυτής ισχύουσες διατάξεις-. Είναι δε επίσης απορριπτέος ο συναφής ισχυρισμός της παρεμβαίνουσας και του καθ` ου η αίτηση Δήμου ότι κρίσιμο, εν προκειμένω, είναι το ισχύον κατά τον χρόνο εκδόσεως της οικοδομικής αδείας κατασκευής του αρχικού κτιρίου νομοθετικό καθεστώς (πρβλ. ΣΕ 1919/1975). Πρέπει, επομένως, για τον λόγο αυτό, βασίμως προβαλλόμενο, να ακυρωθούν οι προσβαλλόμενες πράξεις, παρέλκει δε η έρευνα των λοιπών προβαλλομένων με το δικόγραφο της αιτήσεως ακυρώσεως λόγων.

12. Επειδή, ενόψει των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση και να απορριφθεί η παρέμβαση.

Διά ταύτα

Δέχεται την αίτηση.

Ακυρώνει α) την 436/22-4-1999 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Λάρισας, β) την 27743/19-8-1999 απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, και γ) την 13659/8-10-1999 άδεια.

Απορρίπτει την παρέμβαση.

Διατάσσει την απόδοση του παραβόλου.

Επιβάλλει συμμετρως στον Δήμο, στο Δημόσιο και στην παρεμβαίνουσα τη δικαστική δαπάνη των αιτούντων εξ 920 ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 22 Μαρτίου 2006 και στις 19 Φεβρουαρίου 2009